

Çocuk ve Ateş Böcekleri

Çınar BİBER

Çocuk ve Ateş Böcekleri

Çınar BİBER

Her yaz gecesi Sam arka basamaklara oturur ve karanlık gökyüzünün minik, parıldayan ışıklarla dolmasını izlerdi. Ateş böcekleri! Küçük yıldızlar gibi yanıp söner, çimenlerin üzerinde süzülürlerdi. Sam onları her şeyden çok severdi. Mavi tişörtüne sarı bir kalemle bir ateş böceği çizdi. Kemine küçük bir el feneri taktı, maceraya hazırды. Gece, yumuşak böcek şarkılarıyla uğulduyordu.

Sıcak bir akşam Sam basamaklarda bekledi. Karanlık gökyüzüne baktı ama yalnızca üç ateş böceği yanıp söndü. Geçen yaz yüzlerce vardı! Sam'in kocaman kahverengi gözleri faltaşı gibi açıldı. Mutfağa koştu, annesi orada oturmuş okuyordu. "Anne, ateş böcekleri kayboluyor!" dedi. Annesi başını kaldırdı, gözlükleri boynundaki bir ipe asılıydı.

"Bu tuhaf, Sam," dedi annesi yumuşak bir sesle. Dizüstü bilgisayarını çıkardı ve birlikte araştırdılar. Parlak yapay ışıkların gece böceklerini şaşırttığını öğrendiler. Işıklar, ateş böceklerinin eşlerini ve yiyeceklerini bulmasını zorlaştırıyordu. Sam kaşlarını çattı. "Yani veranda lambamız onları korkutup kaçırıyor olabilir mi?" Annesi başını salladı. "Olabilir. Belki yardımcı olabiliriz." Sam düşünürken dağınık saçları dikeldi.

Ertesi gün Sam bir plan yaptı. Karanlık gökyüzü farkındalık projesi başlatacaktı. Üzerinde kocaman bir ateş böceği ve şu sözlerin yazdığı bir afiş çizdi: "Geceleri gereksiz ışıkları kapatın!" Ateş böcekleri hakkında eğlenceli bilgiler yazdırdı. Ateş böceklerinin birbirleriyle konuşmak için parladığını biliyor muydunuz? Annesi gülümsedi. "Bunları komşularla paylaşalım," dedi. Sam'in aralıklı dişli gülümsemesi heyecanını gösteriyordu.

Sam ve annesi ilk eve yürüdü. Kıvrıkcık beyaz saçları topuz yapılmış yaşlı bir komşu kadın çiçeklerini suluyordu. "Merhaba canım," dedi, yuvarlak gözlüklerini düzelterek. Sam ona afişi gösterdi. "Parlak veranda lambanız ateş böceklerini şaşırtıyor olabilir," diye açıkladı. "Geceleri kapatabilir misiniz?" Kadın lambasına baktı ve kaşlarını çattı.

"Ama veranda lambamı seviyorum," dedi komşu kadın.
"Kendimi güvende hissetmemi sağlıyor." Sam başını salladı.
"Anlıyorum. Ama ateş böceklerinin birbirlerini bulmak için karanlığa ihtiyacı var. Gereksiz ışıkları kapatırsak yeniden parlayabilirler." Kadın bir an düşündü. "Doğrusu o minik parıldayan ışıkları özlüyorum," dedi. "Peki canım. Deneyeceğim."

Komşu kadın o gece veranda lambasını kapattı. Sam'in yüzü aydınlandı. "Teşekkür ederim!" Ona eğlenceli bilgilerin olduğu bir el ilanı verdi. Kadın yüksek sesle okudu: "Ateş böcekleri sinek değil, kınkanatlıdır!" Kıkırdadı. "Bunu hiç bilmiyordum." Arkadaşlarına anlatacağına söz verdi. Sam içinde sıcak bir parıltı hissetti, henüz hiç ateş böceği yokken bile.

Sam ve annesi daha çok evi ziyaret etti. Bazı komşular emin değildi ama Sam'in yumuşak sesi ve parlak gözleri onları ikna etti. "Sadece gereksiz ışıkları kapatın," dedi. "İhtiyacınız varsa küçük bir ışık bırakın." Birçok kişi kabul etti. Komşu kadın bile onlara katıldı, kapıları çaldı. "Sam haklı," dedi. "Ateş böceklerimize yardım edelim."

Her akşam Sam karanlık gökyüzünü izledi. Önce yalnızca birkaç ateş böceği yanıp söndü. Ama sonra daha çok geldiler. Çimenlerin üzerinde minik yıldızlar gibi parıldadılar. Sam beş, sonra on, sonra yirmi saydı! İçeri koşup annesine haber verdi. "Geri dönüyorlar!" diye bağırdı. Annesi ona sarıldı. "Projen işe yarıyor, Sam!" Gururla gülümsedi.

Ateş böcekleri karanlıkta dans etti. Sam basamaklarına oturdu, parlamalarını izledi. Komşu kadın ona katıldı. "Işığımı kapattığım için çok memnunum," dedi. "Ateş böcekleri çok güzel." Sam başını salladı. "Eşlerini ve yiyeceklerini bulmak için karanlığa ihtiyaçları var," diye açıkladı. "Ve artık bulabilirler." Kadın omzuna dokundu. "Sen akıllı bir çocuksun, Sam."

Her gece daha da çok ateş böceđi göründü. Bütün mahalle fark etti. İnsanlar parıldayan ışıkları izlemek için dışarı oturdu. Bazıları sorulmadan veranda lambalarını kapattı. Sam'in projesi özel bir şeyi ateşlemişti. Karanlık gökyüzü, ateş böceklerinin parlayan dansı için bir sahne oldu. Sam'in el feneri kapalı kaldı; artık ona ihtiyacı yoktu.

Bir akşam komşu kadın bahçesinde küçük bir parti verdi. Herkes el feneri getirdi ama kapalı tuttular. Bunun yerine ateş böceklerinin yanıp sönmelerini izlediler. "Peri balosu gibi," dedi kadın. Sam gülümsedi. "Ateş böcekleri kınkanatlıdır," diye hatırlattı. Kadın güldü. "Eh, onlar gördüğüm en güzel kınkanatlılar." Gece minik ışıklarla parıldadı.

Sam konuşmak için ayağa kalktı. "Gereksiz ışıkları kapattığınız için hepinize teşekkür ederim," dedi. "Küçük değişiklikler doğanın yeniden parlamasına yardımcı olabilir." Komşular alkışladı. Ateş böcekleri de alkışlıyor gibiydi, daha hızlı ve daha parlak yanıp sönüyorlardı. Sam'in annesi gözünden mutlu bir damla sildi. Komşu kadın ona sıkıca sarıldı. "Bunu sen yaptın, Sam," diye fısıldadı.

O yaz ateş böcekleri sürüler halinde geri döndü. Sam'in hatırladığı gibi minik yıldızlar gibi parıldadılar. El fenerini kemine takılı tuttu ama neredeyse hiç kullanmadı. Karanlık gökyüzü ışıkla doluydu—ateş böceklerinin yumuşak, canlı ışıısıyla. Sam biraz özenle doğanın yeniden parlayabileceğini biliyordu. Ve bunun gerçekleşmesine o yardım etmişti.

Sam'in karanlık gökyüzü projesi diğer sokaklara yayıldı. İnsanlar ateş böcekleri ve diğer yaban hayatı hakkında eğlenceli bilgiler paylaştı. Yapay ışığın birçok canlıyı etkilediğini öğrendiler. Sam gurur duydu. Herkese küçük değişikliklerin büyük fark yaratabileceğini göstermişti. Gece gökyüzü artık daha karanlıktı ama ateş böceklerinin minik ışıklarıyla parlıyordu.

Yazın son gecesi Sam, annesi ve komşu kadınla basamaklarda oturdu. Ateş böcekleri canlı yıldızlar gibi etraflarında döndü. "Bu yazı asla unutmayacağım," dedi Sam. Annesi elini sıktı. Komşu kadın gülümsedi. "Ben de canım." Ve ateş böcekleri yumuşak iyi gecelerini yanıp söndürürken Sam, küçük bir çocuğun bile doğanın yeniden parlamasına yardımcı olabileceğini biliyordu.